

2014-06-30

R1-6490

LIETUVOS ENERGETIKOS INSTITUTAS

Valstybės biudžetinė įstaiga, Breslaujos g. 3, LT-44403 Kaunas,
tel. (8 37) 35 14 03, faks. (8 37) 35 12 71, el. paštas rastine@mail.lei.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 111955219

Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės
komisijai

2014-06-27 Nr. _____

į 2014-06-13 Nr. R2-1570

**DĖL VALSTYBINĖS KAINŲ IR ENERGETIKOS KONTROLĖS KOMISIJOS NUTARIMO
„DĖL ŠILUMOS PASKIRSTYMO TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ PROJEKTO DERINIMO**

Atsakant į VKEKK 2014-06-13 raštą nr. R2-1570 „Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nutarimo „Dėl šilumos paskirstymo taisyklių patvirtinimo“ projekto derinimo“ manome, kad šio teisės akto projektas yra taisytinas.

Pridedama:

Pastabos teisės akto projektui

Direktoriaus pavaduotojas

Rimantas Levinskas

Pastabos

Pateiktame „Šilumos paskirstymo taisyklių“ projekte rengėjai pabandė susisteminti pastate suvartojamą šilumą pagal vartojimo paskirtį ir pateikti apibendrintas šilumos paskirstymo taisykles, pagal kurias VKEKK rengtų šilumos paskirstymo metodus konkrečioms pastatų tipams atsižvelgiant į jų prijungimą prie šilumos tinklų, esančius apskaitos prietaisus, šildymo ir karšto vandens sistemų ypatumus. Parengtas teisės akto projektas nustato pagrindines šilumos paskirstymo vartotojams taisykles, tuo pačiu ir mokėjimus už pastate sunaudotą šilumą.

1. Teisės akto projekto (toliau – Taisyklių) taikymo sritis nėra aiškiai apibrėžta. Pagal šias taisykles šilumos paskirstymo metodai gali būti rengiami tuomet, kai pastato naudotojai šilumą perka iš centralizuoto šilumos tiekimo sistemos. Taisyklėse nenumatyta atvejis kai šiluma (arba dalis šilumos) gaminama pastato šildymo sistemoje (katilinėje, šilumos siurbliuose ar saulės kolektoriuose). Galbūt tai būtų tikslinga nurodyti apibrėžiant taisyklių taikymo sritį.
2. Taisyklių 2.1 p. numatyta išimtis, „ *kai pastato šildymo ir karšto vandens sistemos ir jos prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų tipas bei šilumos pirkimo-pardavimo vietoje ir (ar) ties tiekimo-vartojimo riba įrengti šilumai paskirstyti naudojami apskaitos prietaisai neatitinka Šilumos paskirstymo taisyklėse įtvirtintų reikalavimų.* “ Tokių reikalavimų Taisyklėse nėra pateikta. Reikėtų paaiškinti ir tokias sąvokas, kaip pastato šildymo, karšto vandens tiekimo sistemos tipai, prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų tipas, kadangi galima rasti įvairių skirstymo į tipus variantų. Nelogiškas teiginys, kad pastato įvadiniai (įrengti ties tiekimo-vartojimo riba) apskaitos prietaisai skirti šilumai paskirstyti.
3. Taisyklėse nurodyti teisės aktai (IV skyr. 7 punktą.). Iš tikro taisyklėse pateikiamos nuorodos tik į 5 teisės aktus iš 22 nurodytų 7 punkte (7.1, 7.4, 7.9, 7.18, 7.19). Taisyklių projektą reikėtų suredaguoti įtraukiant į sąrašą tik tuos teisės aktus į kuriuos yra nuorodos arba papildyti atitinkamus punktus pateikiant nuorodas.
4. 4.10 p. nurodoma, kad „kitos sąvokos atitinka 7 punkte išvardintuose bei kituose teisės aktuose apibrėžtas sąvokas“. Labai nekonkrečiu
5. 5 p. pateiktų Taisyklėse naudojamų dydžių žymėjimas neatitinka toliau formulėse naudojamų žymėjimų. Pvz. „Šilumos kiekis skaičiuojamam vienetai“ nurodytas „ Q “, o formulėje (1), (2) ir t.t. – „ q “.
6. 14 ir 21 p. yra tapatūs. Vienas iš jų yra perteklinis.
7. Mūsų nuomone reikėtų patikslinti 25 p. pateikiamas taikymo sąlygas. Klaidinantis Taisyklių KV1 pavadinimas nurodant, kad „...*pastate įrengta karšto vandens sistema su cirkuliacija ir yra vienas atsiskaitomasis šilumos apskaitos prietaisas.*“ Kadangi čia nekalbama apie pastato šildymo sistemą, reikėtų suprasti, kad atsiskaitomasis šilumos apskaitos prietaisas įrengtas karšto vandens sistemoje sunaudotai šilumai matuoti. Be to, neaišku kada kalbama apie pastato, o kada – apie kiekvieno vartotojo individualius šilumos punktus.
8. 32.2 p. nurodytose statybos normose (RSN 26-90) pateikiamos karšto vandens sunaudojimo normos, priklausomai nuo santechninės įrangos; pavyzdžiui, skirtingos normos taikomos butams, kuriuose įrengti dušai (be vonių), sėdimos vonios, 1500-1700 mm ilgio vonios, pagerinta įranga, (atitinkamai – 75, 85, 92 ir 100 l gyv./parai). Taigi, taikant šias normas reikia ne tik žinoti gyventojų skaičių, bet ir turėti informaciją apie butuose esančią santechninę įrangą. Tai be abejo sukels sunkumų (pvz. kaip įvertinti, ar santechninė įranga yra paprasta ar pagerinta, kokias normas taikyti kitokios formos vonioms, ir t.t.) . Šiose normose nurodyti karšto vandens poreikiai nustatyti daugiau kaip prieš 20 metų ir jau seniai nebeatitinka realaus (išmatuoto) vidutinio karšto vandens sunaudojimo.
9. Kelia abejonių 34 p. karšto vandens vartotojui priskiriamas šilumos kiekio su nepaskirstytu karštu vandeniu principas proporcingai plotui. Standartiniuose, anksčiau statytuose pastatuose, karšto vandens sistemos paprastai buvo identiškios skirtingo ploto butuose. Suprantamas rengėjų siekimas

pasirinkti mažiausiai diskutuotiną ir gana tiksliai išmatuojamą dydį (plotą), tačiau toks pasirinkimas negali būti logiškai paaiškintas. Taip pat sėkmingai pagal plotą galima paskirstyti ir sunaudotą karštą vandenį.

10. 57 p. aprašyta trivamzdė sistema, kai vonių šildytuvuose cirkuliuoja šildymo sistemos šilumnešis. Kai kuriose tokio tipo sistemose vonios šildytuvai veikia tik šildymo sezono metu.
11. 59 p. (a) reikia patikslinti nuorodą į teisės aktą (VKEKK nutarimą O3-86). Šiuo numeriu pažymėtas nutarimas yra „Šilumos šildymui paskirstymo dalikliais metodas Nr. 6“.
12. Ar tikrai reikalingas Taisyklių 67 punktas?
13. 4 priedo 7 p. neaiški nuoroda į „C3“

Be šių konkrečių pastabų, Taisyklių tekstas turėtų būti peržiūrėtas lietuvių kalbos specialisto. (pvz. 3 priedo 2 p., ir kt.).

+